

Dosarul nr. 2ra-1107/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Ciocana (jud. I. Secieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

5 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ecaterina Cuculescu, reprezentată de avocatul Andrei Crasnostan

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197 împotriva lui Stanislav Cuculescu și Ecaterinei Cuculescu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ecaterina Cuculescu, reprezentată de avocatul Andrei Crasnostan și menținută hotărârea din 5 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 13 octombrie 2017, SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 54/197 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Stanislav Cuculescu și Ecaterinei Cuculescu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 5150 din 23 mai 2006 încheiat între SA „Termoelectrica” (SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău, succesor în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și APLP nr. 54/197, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 19 septembrie 2017, datoria APLP nr. 54/197 la consumul de energie termică constituie suma de 6314925,23 de lei, devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”.

Totodată, în urma consumului de energie termică, APLP nr. 54/197 a prestat la rândul său servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și

nelocuibile ai blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor (chitanțelor) primite (art. 25 alin. (1) din Legea nr. 1402 din 24 octombrie 2002 serviciilor publice de gospodărie comunală).

A menționat că în caz de neachitare de către proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat a datoriilor la serviciile locativ-comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, APLP nr. 54/197 este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei și chiar are obligația de o face pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către subconsumatori restanți.

A remarcat că APLP nr. 54/197 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat în judecată pârâții pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 20816,48 de lei pentru 1 martie 2013 - 31 august 2017, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată.

În consecință, APLP nr. 54/197 a omis exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, fapt care o pune în imposibilitate de a achita creanțele sale față de SA „Termoelectrica”, devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța.

Pentru a evita ca la scadență debitorul să apară insolubil, legea acordă creditorilor anumite mijloace de conservare a patrimoniului debitorului lor, care constau în preîntâmpinarea pierderii unui drept subiectiv din patrimoniul debitorului. Una din astfel de măsuri este acțiunea oblică, care în esență are ca scop conservarea patrimoniului sau a unei părți din patrimoniul debitorului.

Având în vedere prevederile art. 599 alin. (1) Cod civil, a evidențiat că acțiunea oblică este acea acțiune în justiție prin care creditorul exercită drepturile și acțiunile debitorului său atunci când acesta refuză sau omite să și le exercite, dar care are același rezultat ca și cum ar fi fost exercitată de debitor. Dacă debitorul are dreptul să intenteze o acțiune în revendicare a unui bun sau pentru plata unei creanțe, dar neglijează să-și exercite dreptul, atunci pe calea acțiunii oblice o va face creditorul, în numele debitorului, deci indirect.

Iar reieșind din prevederile art. 600 Cod civil, persoana împotriva căreia este intentată acțiunea oblică beneficiază în raport cu creditorul de aceleași drepturi ca și în raport cu propriul său creditor, având dreptul de a opune creditorului toate mijloacele de apărare pe care le-ar fi putut opune propriului creditor.

Astfel, pentru a evita consecințe prejudiciabile, SA „Termoelectrica” este în drept de a-și exercita dreptul de a se adresa în judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane prin acțiunea oblică, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 598-599 Cod civil, or, are un interes serios și legitim de a conserva creanța APLP nr. 54/197 la consumul de energie termică, manifestată prin neglijarea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, creanța fiind una certă, lichidă și exigibilă.

A precizat că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile XXXXX, în calitate de proprietari ai apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX sunt înregistrați pârâții Stanislav Cuculescu și Ecaterina Cuculescu.

În baza contului personal, deschis la APLP nr. 54/197 pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Astfel, conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale pârâții, domiciliați în apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, pe perioada 1 martie 2013 - 31 august 2017, au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 20816,48 de lei.

Având în vedere prevederile art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 37 alin. (3), 51 alin. (4) din Legea cu privire la locuințe, pct. 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, a conchis că serviciile publice de gospodărie comunală se prestează și respectiv, se achită costul acestora.

Reieșind din prevederile art. 25 alin. (2)-(4), (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală și Recomandării Curții Supreme de Justiție nr. 88 din 25 februarie 2016 cu privire la aplicarea unor dispoziții legale la soluționarea pricinilor ce țin de prestarea serviciilor publice de gospodărie comunală, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

Iar cu referire la prevederile art. 512 alin. (1), (2) Cod civil, a accentuat că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, în speță, proprietarii/locatarii apartamentului Stanislav Cuculescu și Ecaterina Cuculescu care au negat în totalmente obligațiile de plată, necătând la faptul că au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată și reclamației despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată pârâții nu au întreprins nicio acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

Prin prisma prevederilor art. 601 Cod civil, a menționat că exercitând acțiunea oblică, SA „Termoelectrica” exercită în realitate acțiunea debitorului său APLP nr. 54/197 și drept efect al acțiunii oblice este încasarea din contul pârâților, în beneficiul APLP nr. 54/197 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 20816,48 de lei pentru perioada 1 martie 2013 - 31 august 2017.

Cu referire la răspunderea solidară a pârâților, potrivit prevederilor art. 530 Cod civil și art. 248 alin. (2) CPC, reieșind din faptul că administratorul fondului locativ repartizează cantitatea de energie termică furnizată de SA „Termoelectrica” între proprietarii/chiriașii de apartamente înregistrați la cadastru, în baza conturilor personale, se prezumă că obligația ultimilor, în ceea ce privește achitarea

serviciilor prestate, decurge din același act juridic, având la bază aceleași temeuri de fapt și de drept, care dau naștere caracterului comun al acestor obligații, inclusiv a coparticipării procesuale obligatorii pentru pârâții acționați prin intermediul acestei acțiuni, care dă naștere și la răspundere solidară a pârâților Stanislav Cuculescu și Ecaterina Cuculescu.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 530, 572, 602, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 51 din Legea cu privire la locuințe, art. 9, 28, 70 alin. (1), 73, 85 alin. (1) lit. f), 86 alin. (1), 131 alin. (4), 166, 167, 174/177, 248 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul lui Stanislav Cuculescu și Ecaterinei Cuculescu în beneficiul APLP nr. 54/197 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 20816,48 de lei pentru perioada 1 martie 2013 – 31 august 2017, încasarea în mod solidar din contul lui Stanislav Cuculescu și Ecaterinei Cuculescu în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată suportate în legătură cu înaintarea acțiunii în judecată.

Prin hotărârea din 5 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată în mod solidar de la Stanislav Cuculescu și Ecaterina Cuculescu în beneficiul APLP nr. 54/197 datoria pentru serviciile comunale – energie termică (încălzire și apă caldă) pentru perioada 1 martie 2013 – 31 august 2017 în sumă de 20816,48 de lei.

Au fost încasate în mod solidar de la Stanislav Cuculescu și Ecaterina Cuculescu în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată în sumă de 624,49 de lei – taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și suma de 159,80 de lei – cheltuieli de citare, iar în total suma de 784,29 de lei.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ecaterina Cuculescu, reprezentată de avocatul Andrei Crasnostan și menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a apreciat ca fiind justă admiterea pretenției cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile prestate de SA „Termoelectrica”, încasând de la Stanislav Cuculescu și Ecaterina Cuculescu în beneficiul APLP nr. 54/197 suma de 20816,48 de lei cu titlu de datorie la plata serviciilor locativ-comunale formate, or, apelanții, în calitate de proprietari ai apartamentului au obligația de a achita pentru prestarea serviciilor.

La 25 martie 2019, Ecaterina Cuculescu, reprezentată de avocatul Andrei Crasnostan a declarat recurs împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată, precum și încasarea din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul ei a cheltuielilor de judecată în sumă de 4282 de lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, considerându-le neîntemeiate, adoptate cu încălcarea normelor de drept material și procesual, care totodată contravin și practicii judiciare stabile de Curtea Supremă de Justiție, în cazuri similare, motiv pentru

care urmează a fi casate în baza temeiurilor prevăzute la art. 432 alin. (2) lit. b) și c) CPC.

A atenționat asupra faptului că speța cazului dat, ca și alte litigii similare sunt guvernate de o serie de norme de drept, care au fost selectate, sistematizate și recomandate spre aplicare în Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 11 privind examinarea cererilor depuse de SA „Termocom”, SA „Apă Canal”, SA „Chișinău Gaz”.

Un moment esențial al litigiului constă în faptul că între SA „Termoelectrica” (succesor al SA „Termocom”) și proprietarii apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX nu a fost încheiat și nu există un contract de furnizare a cărorva servicii comunale, dar un asemenea contract nr. 5/50 din 23 mai 2006 a fost încheiat între SA „Termoelectrica” și APLP nr. 54/197.

Drept urmare, între ea, Stanislav Cuculescu și SA „Termoelectrica” lipsește raportul juridic material litigios, pe cale de consecință, SA „Termoelectrica” în asemenea litigii, nu poate avea calitatea de reclamant, acțiunea sa fiind înaintată contrar prevederilor art. 59 alin. (1) CPC, alte posibilități procesuale pentru a acționa în asemenea mod nu sunt prevăzute de cadrul legislativ.

Astfel, potrivit prevederilor art. 514 Cod civil (în redacția anului 2002) - obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, iar potrivit prevederilor art. 512 alin. (1) Cod civil (în redacția anului 2002) - în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Argumentele expuse mai sus au fost invocate și la examinarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, unde a scos în evidență și explicațiile din Recomandarea nr. 11 a Curții Supreme de Justiție.

A accentuat că, deși la dosar au fost anexate decizii irevocabile în cazuri similare în care s-au adoptat soluții judecătorești de respingere a unor asemenea acțiuni, cu regret, atât prima instanță, cât și instanța de apel au neglijat argumentele logice și legale expuse de reprezentantul ei, importanța și valoarea recomandărilor Curții Supreme de Justiție și necesitatea aplicării uniforme a legii după recomandările CtEDO, pentru reglarea divergențelor de jurisprudență și au pronunțat soluții diferite, bazate pe unele motive formale, crearea unei aparențe voalate de admitere a acțiunii.

Totodată, eronat a fost reținut argumentul SA „Termoelectrica” precum că aceasta ar fi în drept să acționeze în interesele APLP nr. 54/197 pe calea acțiunii oblice și iarăși fără dovezi convingătoare au fost neglijate argumentele ei referitor la inaplicabilitatea la caz a acestui institut.

Având în vedere prevederile art. 599 alin. (1) Cod civil (în redacția anului 2002) și Recomandării Curții Supreme de Justiție nr. 11 privind examinarea cererilor depuse de SA „Termocom”, SA „Apă Canal”, SA „Chișinău Gaz”, referitoare la faptul că SA „Termoelectrica” nu dispune de anumite competențe acordate de legea procesuală pentru a interveni fără împuterniciri legale în interesul APLP nr. 54/197 în relațiile comerciale ale ultimei cu utilizatorii finali ai serviciilor comunale, din motivul lipsei unui raport juridic.

În afară de acesta, acțiunea oblică nu este admisibilă în speță, deoarece potrivit normei menționate anterior, aceasta poate interveni doar în cazul în care debitorul, în dauna creditorului, refuză sau omite să le exercite.

Totodată, SA „Termoelectrica”, având sarcina probațiunii în seama sa, conform 118 alin. (1) CPC, nu a prezentat nicio probă, care să dovedească că cel puțin i-a solicitat debitorului său - APLP nr. 54/197 să efectueze careva acțiuni de colectare a datoriei și achitarea ulterioară față de creditorul final, dar din contra, actele existente în această cauză reflectă inversul situației pretinse de intimat și anume, înainte de sesizarea instanței de judecată SA „Termoelectrica” a adresat o reclamație din 20 august 2017 direct față de proprietarii apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, evitând și neinformând APLP nr. 54/197.

A evidențiat că la dosar a fost anexată hotărârea din 18 iunie 2013 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău, din care rezultă că APLP nr. 54/197 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ei și a lui Stanislav Cuculescu cu privire la încasarea datoriei la plata aceluiași servicii comunale energie termică și apă caldă în sumă de 17958,67 de lei, care a fost admisă integral, iar ulterior această hotărâre a fost executată prin achitarea benevolă în rate a datoriei de către ea, fapt dovedit prin încheierea nr. 004-438r/15 din 29 iulie 2015, emisă de executorul judecătoresc Valentina Zamșa.

Aceste circumstanțe, în opinia ei, reflectă foarte clar faptul că nicidecum debitorul APLP nr. 54/197 nu refuză în dauna creditorului SA „Termoelectrica” colectarea datoriilor, pentru a crea această premiză și a se recurge la utilizarea acțiunii oblice față de ea.

Contrar prevederilor art. 599 alin. (2) Cod civil (în redacția anului 2002), SA „Termoelectrica”, în cadrul prezentului litigiu, din start a depus o cerere privind refuzul de soluționare a litigiului prin mediere judiciară, privând arbitrar părțile litigiului APLP nr. 54/197 și dânsa de un drept exclusiv și personal, precum și de o posibilitate de rezolvare a problemei pe cale amiabilă, creându-se astfel o situație care este în afara oricărei reglementări legale.

Urmează a fi atrasă atenția asupra faptului că reieșind din informația prezentată de SA „Termoelectrica” pentru serviciile comunale pretinse în perioada martie 2013 - septembrie 2017, dânsa în continuu a efectuat plăți în scopul achitării datoriei și a serviciilor recent prestate și în acest timp a achitat suma de 33672,53 de lei, adică a fost executată o parte considerabil mai mare, decât datoria restantă - 20816,48 de lei.

Adoptarea eronată a unor asemenea soluții judecătorești, precum în cazul dat, creează riscul ca împotriva unuia și aceluiași utilizator de energie termică să fie intentate acțiuni privind achitarea aceluiași serviciu prestat atât de către APLP nr. 54/197, cât și de SA „Termoelectrica” care vor avea efecte de perturbare a ordinii de drept, prin emiterea de hotărâri judecătorești contradictorii sau dublate cu soluții care se suprapun, faptul pe care dânsa îl consideră inadmisibil și care poate duce la împovărarea fără sens a activității judecătorești și suportarea unor cheltuieli nejustificate de către părți.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 21 ianuarie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 126), fiind recepționată de reprezentantul recurenteii, avocatul Andrei Crasnostan la 23 ianuarie 2019, ceea ce se atestă prin ștampila aplicată pe plicul de recepție a deciziei contestate, copia căruia este anexată la cererea de recurs (f. d. 139).

Dat fiind faptul că data de 24 martie 2019 a fost zi de duminică, prin urmare zi nelucrătoare, în conformitate cu prevederile art. 112 alin. (2) CPC, ultima zi de depunere a recursului se constată a fi 25 martie 2019, ca următoarea zi lucrătoare.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 martie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ecaterina Cuculescu, reprezentată de avocatul Andrei Crasnostan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ecaterina Cuculescu, reprezentată de avocatul Andrei Crasnostan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ecaterina Cuculescu, reprezentată de avocatul Andrei Crasnostan urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ecaterina Cuculescu, reprezentată de avocatul Andrei Crasnostan împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari